

περιηγητής ὁ Φιλῆλλον Φιλέλφος, ὅστις κατὰ τοὺς 1420. ἦτοι
 τριάκοντα περίπου χρόνους προ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινου-
 πόλεως ἐνδημῶν εἰς αὐτὴν τὴν Μητρόπολιν, μετὰ τῶν εὐγε-
 νεσέρων τῆς Πόλεως, καὶ ἐνδοξοτέρων τῆς Καισαρικῆς Αὐλῆς
 συνανεστράφη, καὶ συνομιλήσε, βεβαιῶν εἰς μίαν του ἐπιστολὴν,
 τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὁ φιλαλληθῆς Γιβῶν εἰς τὴν περὶ πτώσεως
 τῆς Ῥωμαϊκῆς βασιλείας Φιλοσοφικὴν Ἱστορίαν του, ὅτι κατ'
 ἐκείνου τοῦ καιροῦ τὸ διάστημα, οἱ Εὐγενεῖς τῆς Κωνσταντινου-
 πόλεως, καὶ μάλιστα αἱ τῶν Εὐγενῶν γυναῖκες ὠμιλοῦσαν κατὰ
 συνήθειαν τὴν Γλῶσσαν τοῦ Ἀριστοφάνους, τοῦ Εὐριπίδου,
 τοῦ Πλάτωνος, καὶ Ἀριστοτέλους. Ἰδοὺ αὐτολεξεῖ μεταφρα-
 σμένη ἡ φράσις τοῦ περιηγητοῦ. « Ἡ χυδαῖκή, λέγει, Γλῶσσα
 » διεφθάρη ἀπὸ τὸν λαόν, καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ξένων
 » πραγματευτῶν, οἱ ὅποιοι πηγαινοέρχονται καθημερινῶς εἰς
 » τὴν Κωνσταντινούπολιν, πραγματευόμενοι μὲ τοὺς ἐντοπίους.
 » Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ τοῦ τρισαθλίου χυδαῖκου Σχολείου
 » ἔλαβαν οἱ Λατῖνοι μερικὰς ἀηδεῖς καὶ σκοτεινὰς μεταφρά-
 » σεις τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους.
 » Ἡμεῖς ὅμως δὲν σήνομεν τὴν προσοχὴν μας, εἰμὴ εἰς τοὺς
 » κυρίως Ἕλληνας, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ μιμηθῶμεν, καθ'
 » ὅτι ἀπέφυγαν τὸν μολυσμὸν τῆς χυδαιολογίας. Εἰς αὐτῶν
 » τὰς οἰκειακὰς συνομιλίας εὐρίσκει τινὰς μέχρι τοῦδε τὴν
 » Γλῶσσαν τοῦ Ἀριστοφάνους, τοῦ Εὐριπίδου, καὶ τῶν Φιλο-
 » σόφων καὶ Ῥητόρων τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕφος τῶν Συγγραμ-
 » μάτων τους εἶναι, ἔτι μᾶλλον, καθαρότερον, καὶ ὀρθότερον
 » ἀπὸ τὴν ὀμιλίαν των. Ὅσοι μάλιστα, κατ' ἐπάγγελμα, ἢ κατὰ
 » γένος ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν βασιλικὴν Αὐλὴν, ἐκείνοι φυ-
 » λάττουσιν ὅλην τὴν γλαφυρότητα, καὶ καθαρότητα τῆς Γλῶσ-
 » σης. Ἐτι δὲ μᾶλλον εὐρίσκει τινὰς ὅλας τὰς χάριτας καὶ τὴν
 » φυσικὴν ἀπλότητα τῆς διαλέκτου εἰς τὴν ὀμιλίαν τῶν εὐγενῶν

